

NORMELE DE TEHNOREDACTARE PENTRU LUCRĂRILE DE CERCETARE REALIZATE DE STUDENȚII DEPARTAMENTULUI DE ISTORIE, ARHEOLOGIE ȘI MUZEOLOGIE

Referatele realizate pe parcursul studiilor de licență și masterat și lucrările redactate pentru finalizarea studiilor (lucrarea de licență și disertația de master) trebuie să îndeplinească următoarele condiții privind aspectul și forma de redactare:

Structura lucrării de licență și a disertației de master:

- a. foaia de titlu;
- b. sumarul;
- c. argument (poate fi inclus în introducere);
- d. introducerea;
- e. textul lucrării, împărțit pe capitole și (opțional) subcapitole și eventual numerotate în ordinea următoare: cifre romane, cifre arabe, litere minuscule;
- f. concluziile;
- g. anexele (documente, imagini, hărți, grafice, tabele ș.a.); în cazul documentelor, se recomandă în mod expres culegerea lor de către autor (utilizând font de 11 puncte), cu respectarea normelor de editare, și evitarea reproducerilor în copie (xerox sau foto). Anexele trebuie să fie numerotate și însoțite de texte explicative, iar dacă sunt preluate din alte lucrări sau de pe Internet este necesară menționarea sursei/paginii web utilizate;
- h. lista bibliografică (cuprinzând toate sursele și lucrările **consultate și citate** în text). Vezi mai jos detaliile referitoare la regulile de organizare a listei bibliografice.

Notă. Numărul de pagini trebuie să fie de min. 30 p. pentru lucrarea de licență, și de min. 40 p. pentru lucrarea de disertație.

Formatul:

- a. formatul paginii: A4;
- b. setarea paginii: 3 cm sus, 2 cm jos, 2,5 cm stânga, 2,5 cm dreapta; portret; margini în oglindă;
- c. corp de literă: Times New Roman;
- d. înălțimea: 12 puncte pentru text, 10 puncte pentru notele de subsol;
- e. alinierea textului: stânga-dreapta (Justified);
- f. spațierea: 1,5 rânduri; după titlurile capitolelor se lasă două spații albe;
- g. alinierea paragrafelor noi: la 1,25 cm (Paragraph – Indentation – Special – First line: by 1.25 cm);
- h. numărul paginii: poziționat jos, centrat;
- i. titlurile de capitole se scriu centrat, cu caractere majuscule, iar cele de subcapitole se scriu cu caractere cursive și se aliniază la fel ca paragrafele (la 1,25 cm).

Normele de redactare a textului:

A. Titlurile de cărți, ziare sau reviste menționate în text, se scriu cu caractere cursive, fără ghilimele; titlurile de studii sau articole se scriu cu caractere normale și între ghilimele.

B. Regulile de punctuație trebuie să fie adaptate regulilor limbii în care se redactează lucrarea: spre exemplu, pentru limba franceză se lasă câte un spațiu înainte de punct și virgulă, două puncte, semnul întrebării și semnul exclamării.

C. Este contraindicată utilizarea altor prescurtări în text în afara celor general acceptate, precum: etc., ș.a., ș.a.m.d., cca., a.c., î.H., d.H., ori abrevierile unităților de măsură, mm, cm, m, kg, ha, etc.

D. Pentru redactarea citatelor:

- se utilizează caractere normale, și nu cursive, marcarea deschiderii lor făcându-se în conformitate cu regulile de punctuație ale limbii române, adică jos (,);
- în cazul redactării lucrării într-o altă limbă, poziția și forma ghilimelelor trebuie să fie adaptate regulilor limbii respective (spre exemplu, pentru engleză “...”, respectiv ‘...’ pentru citatele din interiorul citatelor; pentru franceză « ... », respectiv <...> pentru citatele din interiorul citatelor);
- pentru citatele în limbi clasice și din sursele documentare în limba originalului se vor folosi caractere cursive, fără ghilimele;
- citatele care conțin cel puțin două propoziții sau fraze întregi se aliniază în paragrafe separate la distanța de 1,25 cm stânga (Paragraph – Indentation – Left: 1.25 cm; Special – none) față de corpul textului și se redactează cu font de 11 puncte; în acest caz, semnele de punctuație care încheie citatul se plasează înaintea ghilimelelor de închidere a citatului (atunci când citatul conține doar un fragment de propoziție sau frază, aceste semne se plasează după ghilimelele de închidere a citatului);
- atunci când autorul dorește să sublinieze câteva cuvinte din cadrul citatului, va folosi caracterele cursive, urmate de mențiunea [s.a.] sau [s.n.]; la fel se va proceda pentru intervențiile explicative ale autorului, acestea fiind urmate de mențiunea [n.a.] sau [n.n.];
- în cazul în care citatele nu sunt redată integral, omiterea unor cuvinte sau fragmente de text se marchează cu mențiunea [...];
- se recomandă evitarea citatelor din bibliografia secundară, cu excepția cazurilor când sunt considerate de o importanță deosebită pentru expunere sau pentru probarea ideilor autorului.

Norme de redactare pentru notele de subsol:

- se introduc automat, prin folosirea comenzilor: Inserare – Referință - Notă de Subsol (pentru Microsoft Office 2007: References – Insert Footnote);
- pentru limba română, poziția notei în text este întotdeauna înaintea punctului, virgulei sau a altor semne de punctuație; pentru limbile engleză și franceză, poziția notei este întotdeauna după semnele de punctuație;
- numele autorilor se citează complet la prima menționare (prenume și nume complet, neabreviat). În cazul lucrărilor cu doi sau trei autori, se recomandă redarea numelor acestora; dacă numărul autorilor este mai mare, se redă numele primului autor, însoțit de formula „et alii” („et aliae”, pentru feminin), care se redă și la următoarele citări ale aceleiași lucrări;
- în cazul citării autorilor de lucrări publicate în limba maghiară, în care potrivit regulilor limbii respective numele de familie precede prenumele, este obligatorie respectarea regulilor limbii române, respectiv ordinea prenume nume (Exemplu: György Györffy și nu Györffy György).
- titlurile surselor sau lucrărilor (cărți, studii, articole) se redau integral (în cazul primei citări) și prin abreviere (pentru citările ulterioare ale aceleiași surse sau lucrări);
- se cere constanță în menționarea editurilor, evitându-se însă cuvântul „Editura” atunci când nu este strict necesar (ex.: Humanitas, Polirom ș.a.; Editura Academiei Române);
- în cazul traducerilor, este necesară menționarea numelui traducătorului;
- în cazul utilizării surselor editate, sau a unor lucrări reeditate, trebuie menționat numele editorului și (dacă este cazul) numărul ediției;
- pentru sursele sau lucrările în limbi de circulație internațională toate elementele citării se redau în limba respectivă, fără a fi necesară traducerea titlurilor; în cazul altor limbi străine, traducerea titlurilor se redă în paranteze drepte și cu caractere normale;
- la citarea articolelor consultate pe Internet și a paginilor de Internet se menționează numele autorului și titlul articolului (dacă este cazul), însoțite obligatoriu de adresa paginii web și de data consultării acesteia.

a. Exemple pentru prima citare:

Pentru surse arhivistice:

Serviciul Județean Alba al Arhivelor Naționale, fond *Prefectura Județului Alba*, nr. 84/1938, f. 22r. (v.).

În cazul manuscriselor, se menționează autorul și titlul (dacă este cazul), cota și locul de păstrare (biblioteca), f. r. (v.).

Pentru cărți:

Paul Johnson, *O istorie a lumii moderne 1920-2000*, București, Humanitas, 2003, p. 84.

Pentru studiile din volume colective:

Robert J.W. Evans, „Joseph II and Nationality in the Habsburg Land”, în Hamish M. Scott (ed.), *Enlightened Absolutism. Reform and Reformers in Later Eighteenth-Century Europe*, London, Macmillan, 1990, p. 209-219.

Pentru studiile din periodice științifice:

Nikolaus Boroffka, „Observații asupra descoperirilor preistorice de chihlimbar din România”, în *Apulum*, XXXIX (2002), p. 147.

b. Exemple pentru citări abreviate:

Pentru surse arhivistice:

SJAAN, *Prefectura*, nr. 76/1880, f. 2r. (v.).

Pentru cărți:

Johnson, *O istorie*, p. 56.

Pentru studiile din volume colective:

Evans, Joseph II, p. 210.

Pentru studiile din periodice științifice:

Boroffka, Observații, p. 150.

Regulile de folosire a termenilor *Idem*, *Ibidem*, *op. cit.*, *apud* și *cf.* în notele de subsol:

Idem este un pronume latin care înseamnă „același” și înlocuiește numele autorului. Este utilizat în referințe (note de subsol sau lista bibliografică) atunci când se citează o altă lucrare a autorului citat în nota precedentă. Dacă avem o autoare, atunci se va folosi forma de feminin a pronumelui, **Eadem**. Pentru mai mulți autori sau autoare, se folosesc formele de plural ale acestui pronume (**Iidem**, respectiv **Eaedem**). Se scriu cu caractere normale, neîngroșate.

Ibidem este un adverb latin care se traduce prin „tot acolo”. Acest termen se folosește atunci când facem trimitere la lucrarea citată în nota precedentă. Spre deosebire de *Idem*, acest termen se scrie numai cu caractere cursive: *Ibidem*. În limba română nu se utilizează prescurtarea *Ibid.*, specifică limbii engleze. Este total exclusă folosirea lui *Ibidem* atunci când în nota anterioară sunt citate mai multe lucrări.

Folosirea titlurilor abreviate exclude necesitatea utilizării formulei *op. cit.* (*opus citatum*, adică „opera citată”), folosită pentru citarea aceleiași lucrări (întotdeauna ultima) a unui autor menționat într-o notă anterioară (însă nu în cea imediat anterioară, pt. care există *Ibidem*). Din acest motiv este exclusă utilizarea acestui mod depășit de citare.

Apud este o prepoziție latină care înseamnă „după” sau „la”. Se utilizează în cazul citării indirecte a unei surse sau lucrări, prin preluare de la un alt autor, după formula: autorul și titlul preluat, anul apariției, locul apariției, pagina, **apud** autorul și titlul utilizat, anul apariției, locul apariției, pagina.

Cf. este prescurtarea lat. *confer*, care provine din verbul *confero* = „a compara”. Se utilizează pentru a face trimitere la un alt loc sau la alte locuri din surse, ori la alte puncte de vedere decât cele ale autorului (asemănătoare sau diferite).

Lista bibliografică:

Lista bibliografică, plasată la sfârșitul lucrării, se organizează, dacă este cazul, pe două categorii: izvoare (surse inedite, urmate de surse editate) și literatură secundară.

Sursele inedite se scriu normal, ordonate alfabetic, cu menționarea doar a arhivei (bibliotecii) și a fondului sau fondurilor consultate (poate fi făcută o detaliere doar în cazul manuscriselor cu autor și titlu).

Sursele editate se ordonează alfabetic, după numele de familie al autorului, sau după titlu, cu menționarea obligatorie a editorului și a numărului ediției.

Pentru bibliografia secundară se vor respecta următoarele reguli:

- a. În lista bibliografică, lucrările se organizează în ordine alfabetică, după numele de familie al autorului. În cazul surselor inedite, se citează doar fondurile arhivistice (ordonate alfabetic, după prima literă a titlului), și nu fiecare document consultat.
- b. Spre deosebire de trimiterea din nota de subsol, în lista bibliografică numele primului autor precede prenumele. Între numele și prenumele (primului) autor se pune virgulă.
- c. În cazul în care lucrarea are mai mulți autori, nu mai este necesară inversarea numelui cu prenumele pentru al doilea și ceilalți autori, ale căror nume se vor scrie în ordinea firească: prenume, nume.
- d. spre deosebire de regula utilizată în note, unde este posibilă omiterea numelor tuturor autorilor unei lucrări prin folosirea prescurtării *et alii*, în lista bibliografică trebuie redată numele tuturor autorilor, indiferent de numărul lor.
- e. În cazul în care lista conține două sau mai multe lucrări ale aceluiași autor, după prima citare nu se mai scrie numele, ci se folosește abrevierea consacrată *Idem* (*Eadem* în cazul autoarelor, respectiv formele de plural).
- f. Lucrările aceluiași autor se ordonează cronologic, pornind de la cea mai veche către cea mai recentă.
- g. *Idem* se scrie cu litere drepte, și nu cursive.
- h. Ordinea în care se scriu elementele componente ale unei trimiteri în lista bibliografică:
 1. În cazul cărților: Nume, Prenume, *Titlul*, Locul apariției, Editura, anul publicării.
 2. În cazul studiilor în publicații periodice: Nume, Prenume, „Titlu”, în *Titlul periodicului*, vol. (anul calendaristic), nr. (dacă este cazul), paginile.
 3. În cazul studiilor publicate în volume colective: Nume, Prenume, „Titlul studiului”, în Numele editorului (ed.), *Titlul*, locul apariției, Editura, anul publicării, paginile.
- i. Fiecare trimitere din listă va fi marcată cu comanda „text agățat”: Paragraf, Indentare, text agățat (Indentation – Special – Hanging, pentru Microsoft Office 2007). Această comandă împinge textul de pe al doilea rând (și următoarele) cu cinci spații către dreapta, facilitând vizual consultarea listei bibliografice, unde numele autorilor ies în evidență în raport cu restul textului.
- j. La sfârșitul fiecărei referințe din lista bibliografică se pune punct și nu se numerotează.

Exemplu de organizare a listei bibliografice (pentru bibliografia secundară):

Engel, Pál, *Regatul Sfântului Ștefan. Istoria Ungariei medievale, 895-1526*, Cluj-Napoca, Editura Mega, 2006.

Holban, Maria, *Din cronică relațiilor româno-ungare în secolele XIII-XIV*, București, Editura Academiei Române, 1981.

Iosipescu, Sergiu, „Românii din Carpații Meridionali la Dunărea de Jos de la invazia mongolă (1241-1243) până la consolidarea domniei a toată Țara Românească. Războiul victorios purtat la 1330 împotriva cuceririi ungare”, în N. Stoicescu, Șt. Ștefănescu (ed.), *Constituirea statelor feudale românești*, București, Editura Academiei R. S. România, 1980, p. 41-93.

Idem, „Contribuții la istoria domniei principelui Radu I și a alcătuirii teritoriale a Țării Românești în secolul al XIV-lea”, în *Studii și Materiale de Istorie Medie*, XXVIII (2010), p. 25-48.

- Pop, Ioan-Aurel, *Românii și maghiarii în secolele IX-XIV*, Cluj-Napoca, Centrul de Studii Transilvane, 1996.
- Papacostea, Șerban, *Românii în secolul al XIII-lea. Între cruciată și imperiul mongol*, București, Editura Enciclopedică, 1993.
- Idem, *Geneza statului în evul mediu românesc. Studii critice*. Ediție adăugită, București, Corint, 1999.
- Sălăgean, Tudor, *Transilvania în a doua jumătate a secolului al XIII-lea. Constituirea regimului de stări*, Cluj-Napoca, Centrul de Studii Transilvane, 2005.